

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. lipnja 2014. • br. 2 • god. VIII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

prof. dr. sc. Stjepan Baloban

4 Socijalna uloga karizme Kćeri
Milosrđa u svijetu siromaha (II. dio)

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

10 O Presvetom Trojstvu, 1962.
12 Blagdan Presvetog Trojstva, 1960.
13 Razmatranje o Presvetom Trojstvu
14 Presveto Trojstvo, 1957.
16 O ljubavi prema Bogu i blišnjemu

Zagovori bl. Marije Propetoga...

19 Zahvaljujemo ti, blaženice, za zagovor!

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

20 Proslava svete jubilarne godine u Blatu 1934.

Blaženici u čast...

s. M. Janja Jurman i dr.

22 Hrvatska katolička mladež u svetištu
bl. Marije Propetoga
27 Pohodi svetištu

s. Melhiora Biošić

28 Hodočašće Hrvatske katoličke udruge
medicinskih sestara i tehničara iz Zadra

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Alojzija Banović

30 Hrvatska oaza u srcu Rima

s. M. Janja Jurman

32 Snagom vjere mijenjala je svoj život

Branka Mlinar

34 Otkucaji Kristova srca

35 Obavijesti

Blažena Marija
Propetog Isusa
Petković

s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Učite se od mene, jer sam blaga i ponizna srca i naći ćete mir dušama svojim, poruka je Gospodinova u ovom mjesecu koji je posvećen njegovu presvetom srcu. Isusovo Srce izvor je čiste ljubavi, koja nam je darovana na križu. Iz njegova srca potekla je krv i voda da nas opere od grijeha i da nas ljubavlju privuče k sebi.

»Isus se dao iz ljubavi prema nama razapeti na Križ, iz ljubavi prema nama ostaje sam, zapušten u svetohraništu, u Presvetom sakramentu, kroz vjekove, čekajući na duše da ih okrijepi i ojača svojom ljubavi. On, zapušten od svijeta, samo čeka na nas da nas utješi u našim tugama, da nas umorne okrijepi, spasi i učini vječno sretnima s njim!« (Majka Marija Propetoga, *Pouka*, 2. rujna 1941.).

Prava ljubav kojoj nas Isus želi poučiti jest ljubav koja se daruje, ljubav koja živi za drugoga, koja opaža svoga bližnjega, koja je kadra učiniti sve da drugi bude sretan i da se osjeti prihvaćenim i ljubljenim. Nebeski Otac je toliko ljubio svijet da je dao i svog Sina da se žrtvuje i do zadnje kapi prolije svoju krvi za nas, jer ljubav se pokazuje u žrtvi. To pak znači zaboraviti na sebe, na svoje potrebe, ne samo materijalne nego i potrebe duše i srca da bi se pomoglo drugome. Da bi bi drugi pokraj mene bio sretan, da bi po meni osjetio da ga Gospodin ljubi, da nije sam na životnom putu – Bogu je potrebna moja dobra volja da mu dopustim da to po meni čini. Prava ljubav je najveća krepost, kao što ističe i naša blažena Majka utemeljiteljica:

»Ljubav je veća od ijedne druge kreposti. Ljubav je majka, kraljica svih kreposti. Ljubav nas potiče na dobro. Tko ljubi, dao bi sebe za drugoga, sve bi učinio za drugoga« (*Pouka*, 24. listopada 1960.).

»Tko posjeduje krepost ljubavi, on posjeduje Boga, a tko posjeduje Boga on obuhvaća cijeli svijet, taj se žrtvuje za sve bez razlike« (*Pouka*, 23. veljače 1936.).

Svjedoci smo teških događaja, posebice poplava koje su mnogima odnijele sve što su imali, a nekima i njihove članove obitelji. Teškoće su to zbog kojih se mnoge obitelji pitaju kako dalje i kako smoći hrabrosti za novi početak. Dopustimo da po nama osjete da nisu sami, da nam je stalo do njih, da po našoj pomoći i brizi dožive koliko je Gospodinu stalo do njih i da im je on i sad blizu, jer to je pokazatelj i naše svetosti na koju smo pozvani, a naša nas blaženica uči:

»Svetost se dokazuje ljubavlju prema Bogu i bližnjemu u djelima milosrđa. I zato nije teško biti svet, jer sve ovisi o veličini naše ljubavi prema Bogu i bližnjemu« (*Pouka*, 2. rujna 1941.).

prof. dr. sc. Stjepan Baloban,
Katolički bogoslovni fakultet
u Zagrebu

Socijalna uloga karizme Kćeri Milosrđa u svijetu siromaha (II. dio)*

2. Socijalni naglasci u Ustanovama odnosno Konstitucijama Kćeri milosrđa

Marija Propetoga Isusa Petković počela je s pisanjem Ustanova za novu družbu 2. kolovoza 1920. godine, a konačno odobrenje Družbe i Ustanova od Svete Stolice zbilo se 6. prosinca 1956. godine. Njezina ustrajna borba za odobrenje Ustanova trajala je 36 godina. Ona je često svojim sestrama govorila o važnosti i duhu Ustanova. Bila je uvjerenja da su Ustanove Kćeri Milosrđa djelo Božje što se može vidjeti u njezinim autobiografskim bilješkama:

»Mile i ljubljene sestre, čuvajte i ljubite vaše ustanove jer su djelo samog našeg Gospodina; izvršavajte ih kao presvetu volju Božju za svoj život, rad i posvećenje. Po njima živite i radite za raširenje slave i ljubavi Božje i spasenje duša.«¹

* Drugi i završni dio izlaganja prof. dr. sc. Stjepana Balobana, predstojnika Katedre socijalnoga nauka Crkve na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na IV. znanstvenom skupu o službenici Božjoj Mariji Propetoga Isusa Petković održanom u Zagrebu, 5. i 6. studenog 1999., a objavljenom u zborniku Teološki aspekti Božjeg očinstva u životu i djelu Marije Propetoga Isusa Petković, Zagreb, 2000., 151-169. Nastavak iz prethodnog broja.

¹ Bilješke, 240.

U dugačkoj povijesti nastanka Ustanova primjećuje se socijalno usmjerenje glavne svrhe Družbe. To je s jedne strane uočljivo u *Odlukama (dekretima)* izdanima od biskupa Josipa Marčelića i od Kongregacija Svete Stolice. S druge strane, to proizlazi iz teksta Ustanova i poslije Konstitucija.

Nakon što je biskup Marčelić 15. lipnja 1923. godine u Blatu potpisom potvrdio prve Ustanove, 18. veljače 1928. godine izdaje dekret – odluku o Kanonskom ustanovljenju Družbe Kćeri milosrđa Trećeg reda sv. Franje kao redovničke družbe biskupskoga prava. U tom dekretu biskup Marčelić piše da će Družbi »posebna svrha biti 'obuka djevojčica i dječaka, koji su ostali bez roditelja'«. ²

Posebno su zanimljivi, s obzirom na socijalnu dimenziju, službeni tekstovi Kongregacija Svete Stolice, kako oni prije službenog odobrenja 1956. godine, tako i oni koji prate potonje promjene u Ustanovama i Konstitucijama Kćeri Milosrđa. U *Kanonskoj pohvali i priznanju (Decretum laudis)* od 26. lipnja 1944. godine piše da je posebna svrha Kćeri Milosrđa »da sestre vode brigu oko djela milosrđa prema bližnjemu, a ta su djela obrazovanje i odgoj siročadi, također dvorenje i njegovanje bolesnika, staraca

² Kanonsko ustanovljenje Družbe, broj 229/28, u: Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa Trećeg reda sv. Franje, Generalna kurija, Rim, 1957., III.

i iznemoglih, poučavanje djece u vjeronauku, pomaganje Misija». ³ U *Odluci konačnog odobrenja Družbe i Ustanova* od 6. prosinca 1956. godine piše da je Družba nastala »da se posvećuje djelima milosrđa, kako duhovnim tako tjelesnim, osobito prema zapuštenoj mladeži«. ⁴

U *Odluci o potvrdi i odobrenju Ustanova* prilagođenih Drugom vatikanskom saboru od 9. srpnja 1982. godine ističe se da Družba Kćeri Milosrđa »ima posebno poslanje u Crkvi svjedočiti ljubav Boga Oca preko djela milosrđa, među kojima prednost imaju odgoj djece i mladeži, posebno siromašne i napuštene, te njega bolesnih i starih«. ⁵

Napokon u *Odluci o preinaci Konstitucija* sa svrhom da se usklade sa *Zakonikom kanonskog prava* od 28. veljače 1989. godine podsjeća se Kćeri Milosrđa na riječi Majke utemeljiteljice, tj. da su one »rođene iz milosrđa Božjega da nastave njegovo djelo milosrđa i ljubavi (...) Zato moraju biti živa slika milosrđa nebeskog Oca' (*Pouka* 13. studenog 1942.)«. ⁶

Iz tih kratkih tekstova *Odluka* može se zaključiti da je posebnost Družbe Kćeri Milosrđa vršiti djela milosrđa, posebno u odnosu na potrebne.

Nakon prvih odobrenih *Ustanova* (6. prosinca 1956.), Kćeri Milosrđa dobivaju *Ustanove* prilagođene Drugom vatikanskom saboru (9. srpnja 1982.) i napokon *Konstitucije* usklađene sa *Zakonikom kanonskog prava* (28. veljače 1989.). Zanimljivo je proučavati socijalnu ulogu karizme Kćeri Milosrđa u tri spomenuta teksta *Ustanova* odnosno *Konstitucija*. Socijalna uloga vidljiva je u prvom poglavlju, tj. u onom dijelu koji govori o naravi, osnovnim obilježjima ili identitetu Družbe i u onom dijelu koji govori o apostolskoj djelatnosti.

Prve *Ustanove* (1956.) imaju najviše razrađenu socijalnu dimenziju naravi i posebne svrhe Družbe. Brojevi 2-5 veoma opširno nabrajaju djela milosrđa prema bližnjemu kojima se posvećuju Kćeri Milosrđa: poučavanje djece, djevojčica i odgajanje siročadi (br. 2); njega i dvorba bolesnika, staraca i nemoćnika (br. 3a); pouka djece i vođenje pobožnih ustanova (br. 3b); misije (br. 3c i br. 5); osnivanje i vođenje sirotišta, ubožišta, dječjih vrtića, domova i bolnica za starce i nemoćne... (br. 4). ⁷

U drugim *Ustanovama* (1982.) manje je u tom uvodnom poglavlju razrađena socijalna dimenzija naravi Družbe. U br. 6. ističe se da

³ Sveta kongregacija za redovnike, Kanonska pohvala i priznanje (*Decretum laudis*), *Odluka*, u: *Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa Trećeg redovničkog reda sv. Franje...*, VII.

⁴ Sveta kongregacija za redovnike, Konačno odobrenje Družbe i Ustanova, *Odluka*, u: *Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa Trećeg reda sv. Franje...*, IX.

⁵ Sveta kongregacija za redovnike i svjetovne institute, *Odluka*, u: *Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa trećega redovničkog reda sv. Franje*, Vrhovna uprava, Rim, 1983., XI.

⁶ Kongregacija za redovnike i svjetovne institute, *Odluka*, u: *Konstitucije Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje*, Rim, 1989., 4.

⁷ Usp. *Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje*, Generalna kurija, Rim, 1957., 5-6.

Kćeri Milosrđa posvećuju »svoj život odgoju siročadi i napuštenih, poučavanju kršćanske vjere, školskom obrazovanju djece i mladeži, njezi bolesnika, staraca i trpećih, župskom apostolatu i misijama«.⁸

U trenutno važećim *Konstitucijama* (1989.) slično kao i u prethodnim *Ustanovama* socijalnu dimenziju prepoznatljivosti Družbe pronalazimo u br. 6 gdje se ističe da Kćeri Milosrđa posvećuju »svoj život formaciji, u prvom redu katehizaciji i školskoj naobrazbi djece i mladih, posebice siromašnih i siročadi; njezi bolesnika, staraca i trpećih osoba; suradnji u župnom apostolatu i u misijama«.⁹ Dok su u nabranju djela u prethodnim *Ustanovama* iz 1982. godine na prvom mjestu odgoj siročadi i napuštenih, u *Konstitucijama* je na prvom mjestu katehizacija i školska naobrazba djece i mladih.

Sva tri dokumenta imaju po jedno poglavlje posvećeno apostolatskoj djelatnosti. Prve *Ustanove* ističu da su među poslovima sestara na prvom mjestu djela milosrđa i ljubavi (br. 351). Nakon toga se govori o odgoju i obrazovanju siromašne djece i siročadi (br. 352); o katoličkom vjeronauku (br. 354); o školskom odgoju i o školama (br. 358-363); o njegovanju bolesnika (br. 366-377) i o drugim djelima Družbe.¹⁰

Dio posvećen apostolatskoj djelatnosti u drugim *Ustanovama* započinje tvrdnjom da se Kćeri Milosrđa posebnom predanošću posvećuju »djelima milosrđa: poučavanjem djece i mladeži, služeći slabima, dvoreći bolesne, podižući pale, tješeći žalosne. Svima želimo na

⁸ Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Vrhovna uprava, Rim, 1983., 6.

⁹ Konstitucije Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Rim, 1989., 11.

¹⁰ Usp. Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Generalna kurija, Rim, 1957., 74-83.

ovaj način pokazati put spasenja.«¹¹ Polazeći od toga dalje se govori o odgoju siromašne djece i mladeži i školskoj naobrazbi djece i mladeži (br. 127-134); o njezi bolesnika i staraca (br. 135-137); o suradnji u župskom apostolatu (br. 138-143) i o misijskoj djelatnosti (br. 144-145).¹²

Prije nego što se u *Konstitucijama* nabrajaju različite aktivnosti apostolskog života sestara, broj 113 ističe da je posebno poslanje izrečeno »u imenu Družbe Kćeri Milosrđa: svjedočiti milosrđe i dobrotu Boga Oca životom i apostolskim djelima evangelizacije, formacije i dobrotvornosti«. ¹³ U okviru toga govori se o apostolatu odgoja i obrazovanja djece i mladih (br. 114-121).¹⁴ Dalje se govori o apostolatu milosrđa (br. 122-123) i o župnom apostolatu (br. 124-128).

Ono što je novo i vrijedno pozornosti u *Konstitucijama* jest apostolat promicanja dostojanstva ljudske osobe (br. 129-130). U broju 130. osjeća se da Kćeri Milosrđa žive i djeluju u Južnoj Americi. Riječ je, naime, o opredjeljenju za siromašne:

»Veliku pažnju posvećujemo opredjeljenju za siromahe, formirajući odrasle za promicanje pravde i mira. Molitvom i djelima pridonosimo preobrazbi društvenih struktura u korist siromašnih, potlačenih i neznatnih.«¹⁵

Poslije toga u *Konstitucijama* se govori o misijama i ekumenskom dijalogu (br. 131-134).¹⁶

U *Ustanovama* i *Konstitucijama* može se opaziti stanovito mijenjanje naglaska u odnosu na socijalnu ulogu karizme Kćeri Milosrđa. Ali, temeljno socijalno usmjerenje apostolskog djelovanja sestara ostaje trajno prisutno.

3. Socijalne uloga karizme u apostolatskom djelovanju Kćeri Milosrđa

Jedno od najvažnijih pitanja jest kako se socijalna uloga karizme Kćeri Milosrđa živi u konkretnom životu i djelovanju samih sestara. To je trajno aktualno pitanje za život svake redovničke zajednice na koje je potrebno trajno tražiti odgovore. Uvidom u izvješća za vrhovne kapitule nakon službenog priznanja Družbe 1956. godine, želimo kratko istaknuti neke sastavnice koje mogu biti pokazatelji uprisutnjevanja socijalne uloge karizme Kćeri Milosrđa u svijetu siromaha i potrebnih. Potpuniji odgovor na prije postavljeno pitanje moglo bi dati dobro provedeno istraživanje o apostolatskom djelovanju Kćeri Milosrđa.

U izvješćima za vrhovne kapitule¹⁷ prikazuju se pod točkom *Rad sestara* ili *Apostolatsko djelovanje* najvažnije aktivnosti sestara u pojedinim pokrajinama Družbe. U izvještaju za vrhovni kapitul 1961. godine ističu se poteškoće u radu sestara u tadašnjoj Jugoslaviji. Zbog političkih prilika i režima u Jugoslaviji koji priječi redovnicama vanjski rad i nastup, sestre ne mogu slobodno vršiti posebnu svrhu Družbe, tj. djela milosrđa prema bližnjemu. U njima se budi želja za radom u školama, u bolnicama i u misija-

¹¹ Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa TSR, Vrhovna uprava, Rim, 1983., 34.

¹² Usp. isto, 35-39.

¹³ Konstitucije Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Rim 1989., str. 37.

¹⁴ Odgojna aktivnost obuhvaća »djecu i mlade, prije svega siromašne i napuštene«, (br. 114), isto, 38. Ovdje se opaža razlika u odnosu na Ustanove (1983.) i brojeve 127 i 128 u kojima se na prvo mjesto u odgoju stavljaju siromašna i napuštena djeca.

¹⁵ Isto, br. 130, 41.

¹⁶ Usp. isto, 41-42.

¹⁷ Riječ je o sedam izvješća za vrhovne kapitule, prvi 1961. godine i posljednji 1997. godine.

ma, ali one tu želu »moraju zatomiti i prilagoditi se onome što Gospodin o njih traži«. ¹⁸ Riječ je ovdje o prilagodbi u odnosu na društvene prilike u kojima se živi.

Istodobno se izražava posebno zadovoljstvo radom sestara u Južnoj Americi, jer njihov rad predstavlja Družbu prema njezinoj svrsi. Rad sestara dijeli se na odgojni rad (škole, zabavišta i internati te razni tečajevi); samaritanski rad (bolnice, ambulante, posjeti bolesnicima, starački domovi i sirotišta) i misijski rad (poučavanje vjeronauka, rad na obraćenju, rad u pobožnim društvima).

Dok u Južnoj Americi prevladava odgojno-obrazovni rad u školama i drugim ustanovama kao i samaritanski rad, u bivšoj Jugoslaviji sestre su većinom zauzete apostolatom na župama.

Ovdje ne proučavamo apostolski rad sestara u pokrajinama Južne Amerike. Iz izvješća za vrhovne kapitule vidljivo je da su u tom radu prisutne uglavnom sve sastavnice apostolatskog djelovanja Družbe zapisane u *Ustanovama*. ¹⁹

S vremenom će se u bivšoj Jugoslaviji apostolat na župama povećavati, osobito pod vidom katehizacije, crkvenog pjevanja i sviranja, a dijelom će Kćeri Milosrđa raditi i u staračkim domovima i u bolnicama. Početkom 1980-ih godina sestre se sve više bave čuvanjem male djece, što se vidi i u izvješćima za vrhovni kapitul 1985. godine i posebno 1991. godine kada se u djelovanju sestara na prvom mjestu nalazi rad u dječjim vrtićima. U izvješću za vrhovni kapitul 1991. godine stoji da novo vrijeme i no-

ve društvene okolnosti traže od sestara da bi se trebale odlučiti »za jedan oblik apostolata i dati mu prednost s obzirom na karizmu Družbe i njezinu izvornu djelatnost. To je odgoj i obrazovanje djece i mladih osobito siromašnih.« ²⁰ Ta se potreba u Hrvatskoj jače nametnula nakon demokratskih promjena.

Možemo reći da je ostvarivanje socijalne uloge karizme Kćeri Milosrđa u bivšoj Jugoslaviji bilo otežano zbog položaja koji je Katolička crkva općenito imala. Djelovanje Crkve bilo je dopušteno i »tolerirano« unutar »privatnog«, tj. crkvenog prostora i bez nekog većeg utjecaja na javni život građana. Zbog toga se i rad Kćeri Milosrđa prilagođivao okolnostima, tj. djelovalo se u župnom apostolatu. Je li takvo djelovanje utjecalo na izvornu karizmu Družbe? Tim bi se pitanjem bilo potrebno ozbiljno pozabaviti i zato što su se društvene okolnosti potpuno promijenile nakon prvih demokratskih izbora u Hrvatskoj 1990. godine. Sada se otvaraju novi prostori i nove velike mogućnosti za socijalno djelovanje Kćeri Milosrđa u Hrvatskoj.

U izvješćima za vrhovne kapitule, počevši s onim iz 1991. godine, pronalazimo među različitim vrstama apostolata kao novu vrstu apostolat promicanja dostojanstva ljudske osobe.

Vjerojatni razlog zbog čega se u apostolatski rad Kćeri Milosrđa u izvješćima za vrhovne kapitule stavlja i promicanje dostojanstva ljudske osobe jest u tome što posljednje *Konstitucije* Družbe (1989.) među druge oblike apostolata stavljaju kao novi i apostolat promicanja dostojanstva ljudske osobe. ²¹

Čini se da sestre, barem tako proizlazi iz izvješća za vrhovne kapitule, pod dostojanstvom ljudske osobe shvaćaju neke uobičajene

¹⁸ Izvještaj za generalni kapitul 1961., 10.

¹⁹ I ovdje se stavlja naglasak na ovu ili onu djelatnost koja je više prisutna u pojedinom vremenskom razmaku. Različite pokrajine u Južnoj Americi imaju svojih specifičnosti u apostolatskom djelovanju.

²⁰ Izvještaj za generalni kapitul 1991., 15.

²¹ Usp. *Konstitucije* Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Rim, 1989., 41.

ne djelatnosti koje su se prije toga ubrajale u neku drugu vrstu apostolatskog djelovanja, primjerice, odgoj i skrb djece u teškim obiteljskim okolnostima; pastoral zdravstva u seoskim sredinama; promocija žene u vidu tečajeva stručne pripreme šivanja, daktilografije, kuharstva; organizirano pomaganje bolesnim i ugroženim osobama; nje ga staraca i drugo.²²

Umjesto zaključka

Papa Ivan Pavao II. u svojem nastupnom dokumentu *Otkupitelj čovjeka* ustvrdio je da je čovjek prvi i osnovni put Crkve.²³ Taj čovjek, i njegovo ljudsko dostojanstvo, danas je ugrožen na osobnoj, obiteljskoj i društvenoj razini. Socijalni nauk Crkve temelji se i na borbi za dostojanstvo čovjeka. Osnovno načelo ili temeljna smjernica socijalnog učenja Crkve jest dostojanstvo čovjeka i to svakog čovjeka bez obzira na boju kože, naciju, imovinsko stanje. Upravo zbog toga što se trajno bori za dostojanstvo čovjeka, socijalni nauk Crkve je danas aktualan i u Hrvatskoj.

Mi u Hrvatskoj danas trebamo redovničkih zajednica, katoličkih udruga i drugih društava koji će se na poseban način zauzimati za obranu

dostojanstva čovjeka, djece, djevojaka i mladića, žena i muževa i starijih osoba.

U životu i radu Marije Propetog Isusa Petković uvijek je u prvom planu bio čovjek, i to prije svih čovjek u potrebi, od malog djeteta do starice i starca. To uvjerenje proizlazi iz njezinih govora i nastupa kao i iz *Ustanova* nad kojima je tako bdjela. Tu je karizmu pretvarala u djela milosrđa u svijetu siromaha i potrebnih.

Svaka zajednica, pa tako i redovnička, ima svoj razvoj na koji imaju snažan utjecaj različiti čimbenici: društveni, gospodarstveni, kulturni, politički... U bivšem komunističkom sustavu, u tadanoj Jugoslaviji, nije se mogla potpuno razvijati socijalna dimenzija karizme Kćeri Milosrđa. U slobodnoj Hrvatskoj otvaraju se nove mogućnosti aktualizacije izvorne karizme. I danas ima puno siromaha i potrebnih. Možda je upravo briga za dostojanstvo ljudske osobe put kako danas u svijetu i u Hrvatskoj osuvremeniti socijalnu ulogu karizme Kćeri Milosrđa.

²² Usp. Izvještaj za generalni kapitul 1997., 18.

²³ Usp. IVAN PAVAO II., *Redemptor hominis*. Otkupitelj čovjeka, u: M. Valković (ur.), *Socijalni dokumenti Crkve, Sto godina katoličkoga socijalnog nauka*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 1991., br. 14, 437.

*Kapitul prečasne Majke utemeljiteljice
s. Marije Propetoga*

Rim, 16. lipnja 1962.

O Presvetom Trojstvu

Premile sestre, samo malo riječi da vam progovorim o Presvetom Trojstvu. Vi već dobro znate da prvu nedjelju iza Duhova, svetkuje se blagdan Presvetog Trojstva, a poslije toga u prvi četvrtak Tijelovo, da je na prvi petak po tijelovskoj osmini blagdan Presvetog Srca Isusova.

Duhovska svečanost traje kroz svu osminu, te kroz to vrijeme uvijek dalje zazivamo i goruće molimo Duha Svetoga za njegove svete darove koje nam u obilnosti dariva, samo ako mi na to bolje raspoložimo svoju dušu, ako vruće čeznemo za tim velikim darovima.

Sveti Otac je mnogo govorio o tomu da se dobro pripravimo za dolazak Duha Svetoga i to preporučio. Poslušajmo glas Kristova namjesnika, pa još poslije blagdana vapimo kroz svu osminu.

Danas pred veliki blagdan Presvetog Trojstva želim vas o tomu malo poučiti. Sveta Crkva je divno uredila da skoro svaka molitva svršava sa Slava Ocu... Tako vruće želim i preporučujem vam uvijek da se u nas, bar svako pola sata, slavi Presveto Trojstvo.

Na svetom smo krštenju postali djeca Božja, kad nas je svećenik označio znakom svetog križa riječima: »Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga«. Svi sveti sakramenti primaju se u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Otac nebeski ljubi svoga Sina, a Sin ljubi Oca istom ljubavi i iz ljubavi Oca i Sina proizlazi Duh Sveti, ljubav, treća osoba presvetoga Trojstva. Ove tri presvete osobe stanuju po posvećujućoj milosti u našoj duši. Poklonimo im se često u našoj duši, dubokim strahopoštovanjem, po primjeru našeg sv. oca Franje, koji se je neprestano i duboko klanjao ovom velikom otajstvu u svojoj duši.

Sutra, drage sestre, neprestano molite velikim čeznućem Duha Svetoga u zajednici s Ocem i Sinom, i sve više će vas krijepiti i prosvjetljivati, da postanete svete i blažene u Bogu.

Imamo dosta molitava koje nas upućuju na to kako možemo moliti vječnog Oca i Sina i Duha Svetoga, ali je Bogu najmilija i najugodnija ona molitva koja proizlazi ravno iz iskrenog i ljubećeg srca. Zato molite svaka kako vam iz vaše nutrine, u privatnoj molitvi, diktira vaša pobožnost, prema vašem duševnom raspoloženju. Budite spremne u molitvi, podignite svoja srca u Bogu da hvalite i slavite Presveto Trojstvo, jer bez goruće pobožnosti, naša je molitva prazna.

U sabranosti i pobožnosti, u sjedinjenju s Presvetim Trojstvom, u svoj duši moći ćete učiniti mnoge stvari.

U Fatimi kad se Božja Majka ukazala onoj nevinoj djeci, poučila ih je moliti sveti ružarij, ali ih je najprije naučila molitvu hvale Presvetom Trojstvu.

***Kapitul prečasne Majke utemeljiteljice
održan pred svim časnim sestrama u središnjoj družbinoj
kući u Rimu, 12. lipnja 1960.***

Blagdan Presvetoga Trojstva

Blagoslovljeno bilo Presveto Trojstvo! Nije potrebno da išta drugo kažemo, jer možemo i svojim mislima hvaliti Presveto Trojstvo i svim sposobnostima svoga uma. Uzdah kojega vam je dala Majka: »Budi hvaljeno Presveto Trojstvo – Otac, Sin i Duh Sveti – svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot, puna su nebesa i zemlja slave Tvoje. Slava Ocu«. To je uzdah kojega je sveta Crkva dala i vama ga daje vaša duhovna Majka. Osim ovoga ima još mnogo lijepih uzdahâ na čast Presvetoga Trojstva.

Molite, kćeri moje, i neprestano hvalite Presveto Trojstvo, kako koja hoće i želi. Imamo lijepih uzora pobožnosti u našim pokojnim sestrama, kao npr. s. Katarina Bačić koja je i noću znala hvaliti Presveto Trojstvo. Kako je ona bila sretna da je bolesna, te da će na taj način prije poći svome Gospodinu. Ona je doista umrla iz svete poslušnosti (*preč. Majka govori detaljnije o njezinoj svetoj smrti*). Po njezinu zagovoru ozdravile su časna s. Vjekoslava i djevojka Mara.

Kćeri moje, mislim tko je pobožan Presvetom Trojstvu, taj ne može griješiti. Učite se kćeri moje, po primjeru pok. s. Katarine Bačić da budete svete kao i ona, da tako Presveto Trojstvo bude zadovoljno s vama. To želi vaša Majka od vas. Ako budete pobožne te budete molile presveto Trojstvo, ono će vam dati svoje milosti. Molite i Presveto Srce Isusovo, molite i Presvetu Djevicu Mariju, Majku našu, molite sv. Josipa, koji u svakoj prigodi pomaže. Po Mariji idimo k Isusu. Blažena Djevica Marija je rekla za sebe: »Ja sam ona koja sam u Presvetom Trojstvu.«

Neka Gospodin bude s vama, kćeri moje, da budete sjedinjene s njime u svetoj šutnji i sabranosti, blagoslivljajući vas vaša duhovna Majka

L. Presvetog Trojstva

II. Razmatranje o Presvetom Trojstvu

Klanjam ti se, o Presveto Trojstvo. Svemožni, neizmjerni, vječni Bože – Oče, Sine i Duše Sveti! Neizmjeran je Gospodin Bog u jedinstvu i svom Presvetom Trojstvu. Klanjam se tebi, Bože, u presvetom i nerazdjeljivom Trojstvu!

Sve što opstoji, sve nam jasno govori i pripovijeda o neizmjernoj ljubavi Presvetog Trojstva, koje je sve stvorilo i učinilo, te dalo život svemu po svom trojedinom izrazu...

Jedan je Bog, ali neizmjeran. Tako neopisivo savršen i presvet da se sam raduje promatrajući sebe u Sinu Svomu koji je izraz i odsjev njegove ljepote i krasote i sve neizmjernosti. I promatrajući sebe u čistim dušama, kao u ogledalu i u kristalno čistoj vodi, Bog je sama ljubav. Nije bilo dosta njegovoj neizmjernoj ljubavi da bude samo Otac svojoj utjelovljenoj riječi, već je htio biti i naš Otac po stvorenju, po uzdržavanju i po milosti posinovljenja, po Sinu svome, po kojem je sve od vječnosti začeo svoju posinovljenu djecu.

On je naš Otac po milosti, po krštenju. Naš Otac po posvećujućoj milosti, po njoj daje našoj duši svoga Duha i Duha svoga Sina da može vapiti: Oče moj... Oče moj... Oče moj... On je naš Otac po svojoj neizmjernoj ljubavi kojom je tako ljubio svoju posinovljenu djecu da je i svog jedinog Sina žrtvo-
vao za naše spasenje... Bog Trojedinu je sama ljubav – milosrđe... On hoće i zapovijeda ljubav i milosrđe... Nagrađuje ljubav i milosrđe. U Bogu su sve savršenosti, sve neizmjerne u savršenoj dobroti, ali između svih svojstava njegove svemogućnosti i savršenosti najdraža je njemu i našoj duši njegova ljubav – *caritas* – milosrđe. Njegova ljubav je vrhunac savršenstva.

Zato kao što je Bog izvor savršenstva, on je i izvor ljubavi, pače on je sama ljubav...

bl. Marija Propetoga, Bilježnica 13.

Presveto Trojstvo, 1957.

O presveto Trojstvo! O preblašeno Trojstvo! Neizmjerni Bože, Oče, Sine i Duše Sveti, ja ti se klanjam, hoću da te slavim i hvalu ti dajem, da tvoju slavu prenosim po čitavom svijetu, da te svak upozna, hvali i slavi u sve vijeke.

Tebe sve stvoreno hvali i slavi. Nebesa pripovijedaju tvoju slavu i svod nebeski naviješta djela ruku tvojih. Sa svim svetim i anđelima želim i hoću da te hvalim i slavim.

Ti si, o neizmjerni Bože, Oče preblagi, najviše proslavljen po Sinu svome, svojoj utjelovljenoj riječi. On, tvoja moćna utjelovljena riječ, došla je i utjelovila se na ovoj zemlji da te proslavi, da te svijet upozna, da te uzljubi i proslavi i hvali navijeke, da ti dade zadovoljštinu za uvrede i grijehе svijeta. Ti si, o premilostivi Bože, Oče, najviše proslavljen po svom Svetom Duhu. On nadahnjuje sve da te slave i hvale. Tebi neka bude najviša čast i slava i radost po tvojoj utjelovljenoj riječi, Sinu tvomu preljubljenomu i Svetomu Duhu.

Hvala ti neizmjemna, o veliki predobri Bože Oče što si tako sve predивно odredio i učinio da nam se očituješ u Presvetom Trojstvu, u svom blagom očinstvu, u svojoj utjelovljenoj riječi i po svom Svetom Duhu. O neizmjemno, preblašeno, predивно Trojstvo, jedan Bože, ja te u zanosu hvalim i ljubim i slavim. Ljubim te u tvom sinu premilom i u tvom presvetom Duhu. Nemam riječi da tvoju veličinu opišem i opjevam, tvoju neizmjernost i tvoju neopisivu svetost i dobrotu, svemogućstvo i premilostivost što si se udostojao samo donekle otkriti ovoj maloj duši.

O predивно, preblašeno Trojstvo, o neizmjerni, presveti Bože i Oče duše moje, ja te blagoslivljam, ljubim i hvalim.

Sve ti prikazujem. Sve nedjelje i svetkovine – željela bih da te cijeli svijet bar u njima hvali i slavi. Prikazujem ti sve svete mise, žrtve tvog preljubljenog Sina, za naknadu i zadovoljstinu uvreda tvojoj ljubavi i veličanstvu. Prikazujem ti sve molitve i hvale vojujuće Crkve i pobjeđujuće hvale. Prikazujem ti sva djela i trpljenja, sve boli i brige čitavog života i godine, sve hvale i hvalospjeve cijele Družbe i svih redova i dobrih duša i čitavog svijeta.

Sve to u jednu kitu, u jedan kalež stavljam i po tvom preljubljenom Sinu poklanjam ti preko ruku Blažene Djevice Marije, da ona sve preda Sinu tvome – tebi, Bože neizmjerni i presveti!

Presveti Bože, oprosti mojoj slabosti, mlakosti, nevjernosti u tvojoj službi, moje zaboravnosti da te i kroz ovu godinu nisam dostojno, koliko sam bar mogla, hvalila i slavila. Kajem se i molim: Oprosti, oprosti, radi pregorke muke Sina svoga, radi njegove presvete krvi. Prikazujem ti njegovo presveto srce, kao plamen hvale i slave i naknadu za sve svoje grijehе i nedostatke i cijeloga svijeta. Za sve neka ti bude hvala i slava i naknada u njemu i po njemu tebi, o neizmjerni presveti Bože, Oče! Samo jedno te molim daj mi milost da te slavim i proslavim koliko može jedno bijedno stvorenje, koliko mu ti dopuštaš i milost dadeš. Nadahni me svojim Svetim Duhom kako da te slavim i tvoju ljubav rasprostranjujem po svijetu. Ponizno te molim daj mi sposobnih sestara s tvojim Svetim Duhom da ih uputim i rasprostrem po svim stranama svijeta, da tvoju slavu rasprostranjuju i uče sve narode.

bl. Marija Propetoga, Bilježnica 15.

*Upute i pouke naše Majke utemeljiteljice,
prve vrhovne predstojnice s. Marije Propetoga*

(2. rujna 1941.)

O ljubavi prema Bogu i bližnjemu

»Ljubit ćeš Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom misli svojom, i bližnjega svoga kao samoga sebe« (Lk 10, 27); »O ovim dvjema zapovijedima ovisi sav zakon i proroci« (Mt 22, 40). Naš Gospodin Isus Krist, naš učitelj i božanski zaručnik, naš uzor sama je svetost jer je savršena ljubav.

Zato svetost svetaca ovisi o snazi i veličini njihove ljubavi prema Bogu; jer u koliko se ima više ljubavi Božje, utoliko se veća svetost posjeduje. Osobe pune ljubavi Božje velike su duše, kao i njihova djela, koja je stvorila ljubav. Zato se o njima mnogo govori, o njihovim djelima mnogo piše i slavi Boga u njima.

Svemogući Bog stvorio je svijet iz ljubavi prema nama. Zašto je Gospodin stvorio ovu divnu prirodu, bogatu cvijećem, raznovrsnih boja, pticama, izvorima, livadama i uvalama, i sav ovaj svijet? Iz ljubavi prema nama. Ljubav stvara ljubav i traži ljubav.

Kćeri mile, budimo zahvalne Bogu, našem Ocu i Stvoritelju. Uzvratimo mu ljubav za ljubav. Savršenost se sastoji u savršenstvu ljubavi. Što je veća ljubav, to je veća savršenost.

Kćeri moje, svetost se dokazuje ljubavlju prema Bogu i bližnjemu u djelima milosrđa. I zato nije teško biti svet, jer sve ovisi o veličini naše ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Nastojimo da se najprije mi učvrstimo u ljubavi, a onda poučimo druge. Za uzor svoje ljubavi uzmimo našeg Gospodina i učitelja Isusa Krista, koji nam zapovijeda: »Ljubite se među sobom; kao što sam ja ljubio Vas, tako i vi ljubite jedan drugoga« (Iv 13, 34).

Gledajte kako nas je ljubio Isus i kako nas dalje ljubi. Zato budimo prave majke pune Kristove ljubavi; ljubav traži da se žrtvuje za ljubav onoga koga ljubi. Bez žrtve nema dokaza ljubavi. Ljubav je žrtva, žrtva je ljubav.

Isus se dao iz ljubavi prema nama razapeti na križ, iz ljubavi prema nama ostaje sam, zapušten u Svetohraništu, u Presvetom sakramentu, kroz vjekove, čekajući na duše da ih okrijepi i ojača svojom ljubavi. On, zapušten od svijeta, samo čeka na nas da nas utješi u našim tugama, da nas umorne okrijepi, spasi i učini vječno sretnima s njim!

Isus je ljubio svog Oca i vršio njegovu presvetu volju pa i u najmanjim stvarima. I mi, kćeri mile, ako ljubimo Boga, Gospodina našega u svemu ćemo vršiti njegovu presvetu volju. Ne može se reći za jednu dušu da ga ljubi ako vrši nezadovoljna njegovu volju, ako se tuži i sve joj je teško. Isus se nikada nije tužio, ni sveci, njegovi sljedbenici.

Tko ljubi Boga, neće nikada učiniti nešto protiv njegove presvete volje. Sveci su zadovoljni podnositi sve žrtve, križeve, poteškoće i patnje, sve do mučeništva, jer su ga ljubili. I mi, ako ljubimo Isusa Krista, onda će nam sve biti lako, jer će nam sama ljubav zasladiti ove gorčine i patnje.

Čista je ona duša koja ljubi, jer je ljubav pročišćuje. Ona naravno, po svojoj ljudskoj slabosti, može još pogriješiti, ali velika je ljubav pomaže da se odmah digne, da moli ljubljenoga za oprostjenje i na taj način povećava se u njoj želja da se za njega još više žrtvuje.

Prema mjeri naše ljubavi Bog nam daje svoje milosti i oprašta grijeh. Zato je i rekao o Mariji Magdaleni: »Njoj su oprašteni mnogi grijesi njezini jer je pokazala mnogo ljubavi. A komu se oprašta manje, taj također ima samo malo ljubavi« (Lk 7, 47). A jednom je rekao sv. Tereziji od Isusa da oprašta petstotini umirućih grešnika za jedno njezino djelo ljubavi koje je taj dan učinila.

Ljubav se žrtvuje. Ako hoćemo ljubljenoga zadovoljiti, moramo se žrtvovati. Nije dovoljno govoriti i reći ja bih

htjela to i to, nego nastoj i čini odmah ono što ti diktira ljubav.

Budite radosne žrtve, kćeri moje, jer je ljubav radosna – ljubav sve podnosi, sve oprašta, svemu se nada. Bog ljubi radosna darovatelja. Ljubav je radosna, dragovoljna žrtva, koja ne čeka na nagradu. Naučite se, kćeri mile, da u malim stvarima pregarate, da se žrtvujete da usrećite druge. Tužan, uvenuti svijet nije dostojan Boga. Žrtvu na silu i od namrgođene osobe on ne prima.

Sestre drage, strpimo se samo još malo i ustrajmo u žrtvi za svetu i slatku ljubav. Jednog dana na nebu vidjet ćemo svaku našu žrtvu bogato nagrađenu. Tada ćemo se sretne i blažene odmoriti na grudima nebeskog Oca. Zato, u svemu nek nas vodi i pokreće žarka ljubav prema Bogu.

Sestre mile, ljubimo ne riječju već djelima. Iz ljubavi prema Bogu budimo ljubazne majke i požrtvovne sestre jednom čovječanstvu, ali nadasve i u prvom redu prave majke i ljubazne sestre svojim duhovnim sestrama.

Ljubav sve može, ljubav sve stvara, ljubav sve prašta, ljubav se nikada ne ispričava govoreći: nemam ili ne mogu. Tko ljubi, sve hoće i sve može. Ljubav čak čuda stvara. Ljubav otvara raj i zatvara pakao.

Imamo i u našoj družbi primjere sestara koje ljube Boga i za njegovu se ljubav žrtvuju za spasenje duša, uvijek pripravne za sve, nastojeći da pomognu miloj Družbi da napreduje i da se u svemu razvija. One imaju dobru volju, pa ih dragi Bog u njihovim pothvatima blagoslivlja.

Sestre drage, nije teško ljubiti, naprotiv, veoma je mило, jer ljubav usrećuje osobu koja se žrtvuje za druge i koja čini sretnima one koji je okružuju.

Kćeri mile, tko ljubi Boga, ostaje u Bogu i Bog u njemu, i s njim i po njemu djeluje za spasenje duša.

O nebeskog li blaženstva biti u Bogu i u njegovoj ljubavi. I zagrlite sve u njemu, utješite sve u Bogu, učinite druge sretnim u Bogu! To je blaženstvo, vječno blaženstvo!

Zahvaljujemo ti, blaženice, za zagovor!

Želim posvjedočiti o uslišanju za koje sam uvjerena da sam ga zadobila zagovorom naše blaženice. Dugo nisam mogla zatrudnjeti i molila sam Boga da me usliši po blaženičinu zagovoru u toj moj žarkoj molitvi. Zavjetovala sam joj se i ona me je zagovarala u mojoj molitvi. Prije godinu dana rodila sam prekrasnu zdravu curicu kojoj smo u blaženičinu čast dali ime Marija. Malena veselo ljubi križ kada joj kažemo da time ljubi Isusa i bl. Mariju Propetoga. Imamo sreću da živimo u Blatu pa svakog 9. u mjesecu idemo u svetište na molitvu i slavlje svete mise.

K. M.

Mom je 40-godišnjem bratu utvrđeno oboljenje jetre, što nas je sve iznenadilo, jer nije uzimao alkohol. Dobio je terapiju i odmah se našao na listi za transplantaciju jetre i uskoro na nju bio pozvan. On je to srećom odbio. Čim sam saznala za bratovo stanje zavjetovala sam ga bl. Mariji Propetoga, jer se on oženio 9. srpnja, na njezin blagdan i otad je nosio njezinu благословљену sličicu stalno uza se. Molili smo zdušno za njega. Stanje mu se neprestano popravljalo. Više ne uzima nikakve lijekove, dobro je, njegova jetra je uredna, a ona koju je odbio, spasila je život nekom kome je bilo potrebno... Zahvaljujemo Bogu i bl. Mariji Propetoga za njezin zagovor, jer smo svjedočili pravom čudu.

B. L., Drniš

Vjerujem da sam po zagovoru bl. Marije Propetoga primio pomoć za koju sam molio. Za nju sam čuo prigodom njezina proglašenja blaženom 6. lipnja 2003. godine u Dubrovniku kad nas je pohodio papa Ivan Pavao II., a mediji su izvješćivali o toj svečanosti. Tad se govorilo i o peruanskom mornaričkom časniku koji je zazvao blaženicu u nevolji u kojoj se našao sa svojim mornarima kad su se utapali u oštećenoj podmornici. Spašeni su iz opasnosti za koju nema tehničkog objašnjenja kako ju je bilo moguće nadvladati, pa je taj događaj priznat kao čudo koje je potrebno u postupku za proglašenje blaženih i svetih.

Sve me to zainteresiralo za blaženicu pa sam potražio i pročitao njezin životopis i povijest njezina djelovanja u Družbi Kćeri Milosrđa. Od tada sam se rado u moliti obraćao i njoj za zagovor. Ubrzo nakon toga, zapravo već 23. lipnja 2003. zaposlio sam se u struci, što godinama prije toga nisam uspijevaao, i to ne samo u struci, nego nisam uspijevaao dobiti ni ikakav drugi posao gdje bih bio uredno prijavljen i imao zajamčena radnička prava. Uz to mi se od tada događaju mnogi pozitivni obrati i pomaci u životu općenito, za što sam sve uvjeren da je plod molitava i zagovora naše blaženice. Velika joj hvala, kao i svim sestrama, njezinim duhovnim kćerima koje i nadalje žive po uzoru na nju.

M. I.

Proslava svete jubilarne godine u Blatu 6. kolovoza 1934.

Naša Majka glavarica žarko je željela da se u ovoj svetoj jubilarnoj godini našega otkupljenja, postavi velik križ, visok 12 metara, vrh brda od Vele strane. Taj križ bi trebao biti učinjen sa zrakama od mjedi koje bi odsijevale na suncu, podsjećajući naše mještane i mornare na veliko djelo našega otkupljenja. Majka glavarica bila je spremna da sav trošak snosi naša družba i već je našla i pogodila graditelja. Od općine je isposlovala da učine ulicu do križa na vrh brda Vele strane, ali preč. don Pero Franulović, župnik, usprotivio se tome i Majka je morala odustati.

No, kad joj nije to uspjelo odlučila je učiniti spomenik na jubilej spasa ljudskog roda u našem dvorištu.

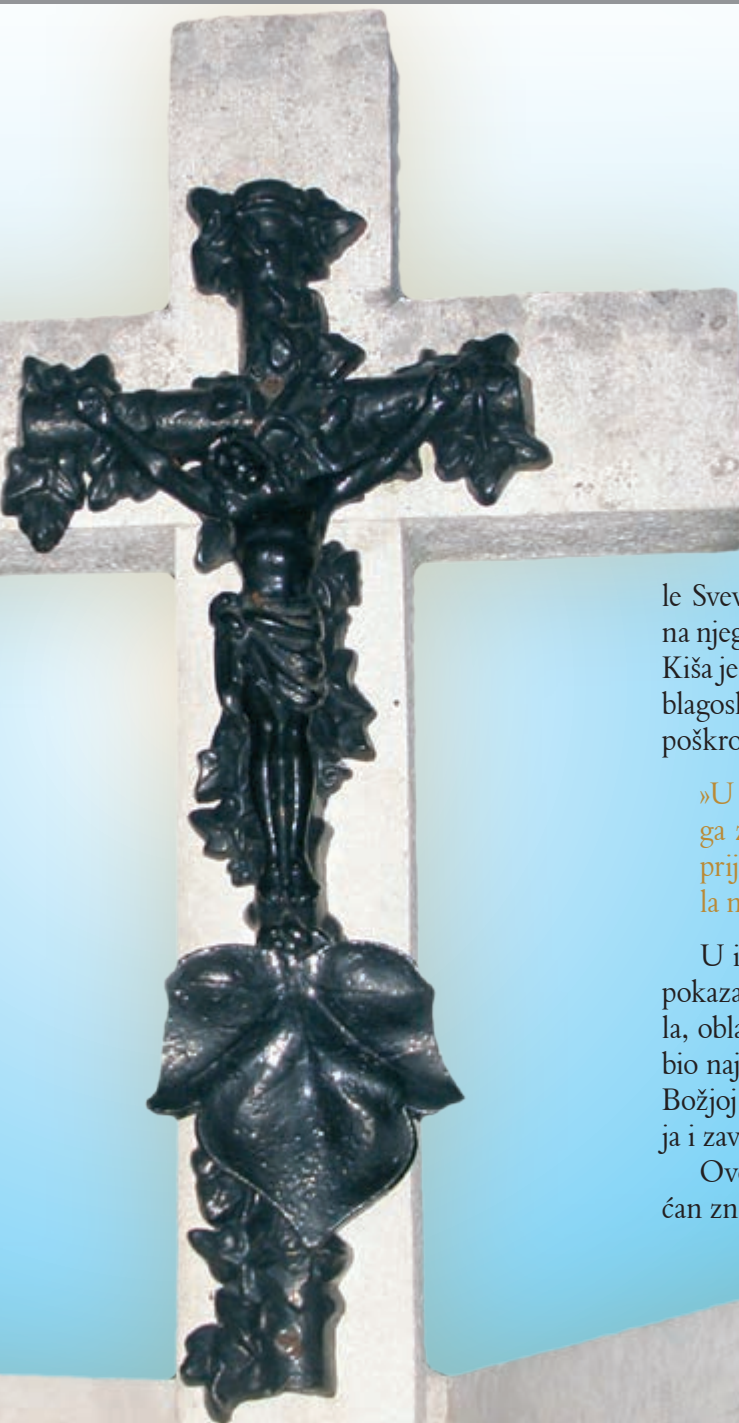
Budući da balkon sa zapadne strane još nije bio dovršen, Majka odlučila je da se pred ulazom u crkvu podigne oltar i na njemu križ od kamena. No, trebalo je materijala i radnika, a novaca nije bilo. Stoga su sestre radile sve same, a plaćale su samo glavnog zidara. Za kratko vrijeme bio je uzdignut lijepi križ na malom oltaru. Trebao je još korpus na križ, ali kako doći do njega kad nema novaca. Zato Majka javila našim sestrama u Split da pogledaju po dućanima i kod klesara ne bi li našle koji starinski korpus bez križa, jer je znala da će to biti jeftinije, a više puta budu ljepše izrađeni nego današnji. Uz to, žarko je molila božanskog Spasitelja da pomogne u ovoj potrebi. On vidi našu vruću želju da ga proslavimo, ali nemamo sredstava za to. I nije se oglašio. Sestre su našle vrlo lijep korpus i to jeftino. Kad bi ga bile dale izraditi takva sigurno bi koštao 2000 dinara, a one su ga platile samo 50. Zahvaljujući Gospodinu na po-

moći, sestre su pozlatile korpus i pričvrstile na cementirani križ. Ispod njega stavile su natpis: »Hvala ti, Propeti, ti vječna naša ljubavi!« A na oltaru dolje postavljen je natpis: »Na uspomenu svete jubilarne godine spasa i otkupa našega, podižu sestre Kćeri Milosrđa.«

Svečanost otkrivanja križa obavljena je 6. kolovoza 1934. Za proslavu jubileja odredio je preč. župnik don Pero Franulović procesiju po mjestu.

Važno je spomenuti kako se obavila procesija i vidjeti kako božanski Spasitelj uzvraća ljubav našoj Majci. Ona je željela da se sve obavi na što veću slavu Božju i spremila je prikaz vjere u tri simbolične slike: U prvoj slici grupa djevojčica nosi znakove Isusove muke, da se narodu predoči ljubav kojom nas je Bog ljubio kad je dopustio da njegov jedinorođeni Sin bude mučen tako groznim mučilima. U drugoj slici bile su kandidatice s plavim velom na glavi, a u rukama su nosile križ prislonjen uz se, a pred njima nosila je jedna djevojčica veliki križ. Slika je upućivala na to da se u vjeri i križu slijedi Krista. Treća je slika bila pobjedonosni kor svetih mučenica s vijencima na glavi i pobjedničkom palmom u rukama, što znači: nakon nasljedovanja Krista, trpljenjem i križem, dolazi se do nagrade na nebu, gdje su mučenice ovjenčane vijencem neumrlosti i zadobile palmu pobjede, uživaju sreću koju im nitko ne može i neće oteti. Majčina nakana bila je da se tim slikama pobudi u srcima ljudi zamrla vjera, a osobito kod ravnodušnih osoba kojih je naša žalost u mjestu bilo mnogo.

Na Gluhu nedjelju osvanuo je vrlo tmuran dan, pun oblaka i kiše koja je lijevala i činilo se da neće prestati više dana. Sestre zbunjene, ne znajući što će, pohite svojoj Majci da je pitaju hoće li oblačiti djecu za procesiju ili ne? Vi-deći u tome zlobnu nakanu paklenog neprijatelja ona pozove sve sestre u kapelicu i pođe s njima da zajednički mole Svevišnjega da ne dopusti da se spriječi rad na njegovu slavu. No, kao da se i nebo oglušilo. Kiša je lijevala sve jače i jače. Na to Majka uzme blagoslovljenu vodu, izađe pred vrata kapelice i poškropi svetom vodom govoreći:

»U ime nebeskog Oca, Sina i Duha Svetoga zapovijedam ti, sotonu, da odstupaš i ne priječiš Kristovu slavu. Više da nisam vidjela ni kap kiše.«

U isti mah kao da je netko prelomio oblak, pokazalo se vedro. Kiša je najedanput prestala, oblaci se stali razilaziti bez vjetra i za čas je bio najljepši proljetni dan. Zahvaljujući dobroti Božjoj na udijeljenoj milosti, uputi se procesija i završi u najljepšem redu, svima na pobudu.

Ovo nam je bila velika pouka koliko je moćan znak svetoga križa i pouzdana molitva.

Povijest Družbe, str. 228-229.

Hrvatska katolička mladež u svetišću

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica
samostana DKM u Blatu

Veličanstveni ovogodišnji Susret hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku za 450 mladih iz mostarske i šibenske biskupije nastavio se u nedjelju u Blatu na otoku Korčuli, u župi Svih svetih gdje su bili primljeni na smještaj i nastavak susreta. U samostanu Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje sestre su pod svoj krov primile 50 mladih u Kući matici i 50 u samostanskoj kući na Prižbi. Ostale mlade primile su blatske obitelji koje su im velikodušno otvorile svoja vrata. U nas sestara bili su ugošćeni mladi iz Ružića u Hercegovini od kojih su većina članovi franjevačke mladeži (FRAM-e) u svojoj župi. Rado su i vrlo zainteresirano pohodili blaženičino svetišće gdje im je s. Janja govorila o Družbi Kćeri Milosrđa, njezinoj karizmi i Majci utemeljiteljici, bl. Mariji Propetoga. Nakon prigodne molitve mladi su posjetili i muzej uz svetišće.

Mladi iz Šibenika koji su bili ugošćeni u samostanskoj kući na Prižbi i u obiteljima u Blatu svetišće su pohodili nakon euharistijskog slavlja koje je bilo upriličeno na Plokati, trgu ispred

župne crkve. Iz ostalih župa mostarske i šibenske biskupije mladi su čitavo poslijepodne dolazili u svetišće u manjim skupinama, a s. Janja je svakoj skupini pripovijedala o blaženičinu životu i Družbi.

Neposredno prije večernje svete mise u župnoj crkvi svetišće su pohodili mladi iz klasične gimnazije »Don Frane Bulić« u Splitu, njih 50 u pratnji ravnatelja don Josipa Dukića i s. Lidijske Matijević, profesorice glazbene umjetnosti i voditeljice školskog pjevačkog zbora. Za svoga pohoda pjevali su u svetišću, a predvodili su i liturgijsko pjevanje za vrijeme misnoga slavlja u župnoj crkvi Svih svetih.

Blaćani i Blajke rado će se sjećati toga lijepoga sunčanog dana kad je njihovo drago Blato bilo preplavljeno mladima koji su svojim oduševljenjem, mladenačkom radošću, jednostavnošću i neumornom pjesmom i molitvom posvjedočili da Hrvatska u njima, unatoč svemu, ima vedru budućnost. Bilo je to slavlje mladosti, kršćanskoga života i prave uskrasne radosti.

bl. Marije Propetoga

Blato, 27. travnja 2014.

Lovro Lulić

Mladi iz Klasične gimnazije »Don Frane Bulić« iz Splita

Prigodom Devetog susreta hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku mi smo kao mješoviti (četveroglasni) zbor Nadbiskupijske klasične gimnazije »Don Frane Bulić« u Splitu posjetili Blato na Korčuli. Tamo smo u crkvi Svih svetih sa župnim zborom otpjevali prvu večernju i svetu misu.

Međutim, najjače ćemo se sjećati posjeta svetištu bl. Marije Propetoga u samostanu Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje nedaleko crkve Svih svetih. Sestre su nas srdačno dočekale i uvele u svetište naše drage i mile blaženice. Radoznalo smo ušli, a prostor je bio nekako ispunjen mirom i tišinom. Jedna dobra sestra nas je ponovno pozdravila i rekla koju riječ o našoj neprocjenjivo vrijednoj blaženici. Istaknula je njezinu pobožnost i svetost.

Njezin je život u nekoliko prizora uklesan u mramorni reljef na zidu svetišta, a zorno prikazuje njezino pomaganje nemoćnima i još više, duhovni put kojim je mnoge dovodila Kristu.

Najviše me dotaknula blaženičina misao da se samo s očuvanim srcem djeteta, a preko križa, može dosegnuti plavetnilo neba. Pomolili smo se na grobu naše blaženice i prigodno otpjevali *Rajska kruno* u čast Gospi koju je bl. Marija Propetoga častila kao svoju zaštitnicu. Neki su od nas ostali neko vrijeme u svetištu klečeći u molitvi. Blaženica nas je sve dotakla svojom ljubavlju prema Bogu i bližnjemu i svojim primjerom potaknula na dublja promišljanja o životu i vjeri. Moglo se čuti i to da neke djevojke među nama pomišljaju na redovništvo kao moguću izbor za svoj život.

Mladi iz Ružića

U ranim jutarnjim satima nas 64 krenulo je na Susret hrvatske katoličke mladeži u Dubrovnik. Većina od nas su članovi franjevačke mladeži (FRAM-e) Ružići, a svi smo pošli na susret sa željom da posvjedočimo svoju vjere i da slavimo Boga u zajedništvu s mnoštvom mladih, kojih je ove godine na susretu bilo oko 35.000.

U Dubrovnik smo stigli oko 10 sati. Tada je već kiša jako padala, baš kao da se nebo otvorilo, ali to nije moglo umanjiti našu radost zbog susreta. Ušli smo u zidine i razišli se po cijelom gradu – svatko je pronašao nešto za sebe. Potom smo se oko dva sata popodne okupili kod velike fontane i krenuli, kao i svi, u procesiji prema luci Gruž. Većina je već tada bila mokra, ali sva ta kiša još uvijek nije uspjela sprati osmijeh s naših lica i ugasiti žar pjesme s naših usana. Došli smo do luke. Tamo je sve već bilo pripremljeno za misu. Prije mise smo zajedno sa svim mladima pjesmom slavili Gos-

podina. Ni u tomu nas kiša nije mogla spriječiti. Zatim je uslijedilo veliko središnje euharistijsko slavlje koje je predvodio dubrovački biskup mons. Mate Uzinić uz koncelebraciju apostolskog nuncija Alessandra D'Errica, 15 biskupa i 500 svećenika. Tu smo čuli svetopisamsku riječi Božjeg poziva na slobodu upućenog svima nama. U pričesti smo primili tijelo našega Gospodina i nakon mise nastavili s pjesmom, ali tada više nije padala kiša nego nam se i sunce pridružilo u slavljenju Boga.

Radosni i prepuni blagoslova pošli smo do autobusa i zaputili se u Orebić, odakle smo trajektom prešli na otok Korčulu i odvezli se do Blata. Tamo smo se smjestili kod časnih sestara koje su nas jako lijepo dočekale, pružile nam krov nad glavom, hranu i piće i što je najvažnije puno ljubavi i radosti. Nakon večere smo se još malo družili u samostanskom klausturu i otišli na počinak. Ujutro nas je već prije devet sati u dvorištu i blagovaonici čekao doručak. Sestre

su se doista potrudile oko nas. Poslije doručka jedna od sestara nas je uvela u svetište bl. Marije Propetoga gdje je njezin grob i relikvijar s nezgrušanom krvlju. Govorila nam je o blaženici, njezinu životu i karizmi. Dobili smo i sličicu s njezinim likom i molitvom za njezin zagovor.

Nakon toga smo slavili svetu misu koju je predvodio katedralni vikar iz Mostara don Mile Vidić, a s nama su još bili i mladi iz Mostara i Šibenika. Kad je završila svečana misa, Blaćani su nas ugostili za ručak. Na odlasku iz samostana opet smo zapjevali, a sestre su nas pozvale k sebi u blagovaonicu. Upoznali smo i s. Hijacintu koja ima 94 godine, a odgojila ju je bl. Marija Propetoga. Ona nam je poručila da će nas sve uključiti u svoje molitve i da će moliti da nekog od nas Bog pozove u redovništvo. Na povratku smo čekajući trajekt razgledali grad Korčulu, a bilo je vremena i za pjesmu uz gitaru našega Stipe.

Zahvaljujemo svima koji su organizirali i omogućili ovaj susret. Hvala sestrama i svim drugim Blaćanima koji su nas primili i doista lijepo ugostili. Ovo nam je svima bilo divno iskustvo. U zajedništvu s tolikim brojem mladih slavili smo Gospodina, družili se i pjevali, doista nešto nezaboravno. Bogu hvala što nam je dao milost doživjeti ovakav susret i zajedništvo.

Monika Ćorić, Mostar

Mladi iz Mostara

Blagovjesnica križa Kristova

Upoznah blagovjesnicu Kristova križa. Zove se Marija Propetoga. Kažu da je zbog njege ostavila sve i dobila sve. Sveci znaju procijeniti. Znaju prepoznati dragocjeni biser i dobri su upravitelji. Znaju kad treba uložiti, i pri tom ne štede. Zato im Gospodin uzvraća stotruko, uzvraća im gledanjem svoga lica svu vječnost. O, lijepe li nagrade!

Gospodin je bio milosrdan kad nam je udijelio milost da poslije susreta Hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku boravimo upravo u Blatu, rodnom mjestu bl. Marije Propetoga. Bilo je dojmljivo gledati njezin grob, hodati po tlu kojim je ona nekoć hodala, koračati njezinim stopama. Na taj isti dan sveta majka Crkva postala je bogatija za još dvojicu svetaca, sv. Ivana Pavla II. i sv. Ivana XXIII. Pomislih, koliko bi Crkva u Hrvata morala biti ponosna na Blajku koja je prepoznata kao svjetiljka koja nije zapaljena da bi se stavila pod posudu, nego na

svijećnjak da svijetli svima, da svi vide njezina dobra djela i slave Oca koji je na nebesima (usp. Mt 5, 15-16). Shvatili su to i oni koji su došli u kapelicu, kleknuli i iskreno joj zavapili moleći je da ih zagovara u njihovim željama, odlukama i djelima. I ja sam bila jedna od njih.

Veliko hvala sestrama Kćerima Milosrđa koje su nas primile otvorena srca, govorile nam o svom redovničkom životu i karizmi koju im je ostavila u baštinu njihova utemeljiteljica bl. Marija Propetoga, ali i sve one sestre koje u neprekinutu nizu, evo već gotovo sto godina, žive i svjedoče Božje milosrđe prema čovjeku.

Marijo Propetoga, ti koja si ljubila djelima,
molila patnjama, rasla u sjeni križa,
zagovaraj hrvatsku mladost
da živi dostojno, da radi temeljito,
da moli ustrajno
i, nadasve, da iskreno ljubi Boga i bližnjega.

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica
samostana DKM u Blatu

Blaženici u pohode

Brat Sunce svojim toplim zrakama i sestrica voda u obilnoj kiši dali su da sve procvjeta i probuja novim životom. Osjeća se to i u svetištu bl. Marije Propetoga u Blatu na otoku Korčuli. Sve je više hodočasnika pojedinačno i u grupama koji dolaze hodočastiti na blaženičin grob u tišinu njezina svetišta. Kada se najave u svetištu ih dočeka s. M. Janja Jurman koja hodočasnici govori o blaženici, njezinu životu i djelovanju, posebice o Družbi Kćeri Milosrđa koji je blaženica utemeljila i po njemu i danas djeluje. Moli zajedno s hodočasnici na njihove nakane i za njihove potrebe. Hodočasnici u tišini i molitvi obave ophod oko groba i pored njezinih relikvija. Na grobu često ostave svoje slike ili slike onih za koje dođu moliti kao i svoje napisane nakane. Oni koji više puta ponovno dolaze često znaju posvjedočiti i o milostima koje im je Gospodin u svojoj milosrdnoj ljubavi darovao po blaženičinu zagovoru.

Svakog dana blaženica privlači k sebi svoje štovatelje i tu u tišini i sabranosti ulijeva u njihove duše mir, pouzdanje i pokazuje im Raspetu Ljubav kojoj usmjerava one što od nje traže pomoć. Kao što ona na reljefu desnog zida svetišta svoje ruke i dušu uzdiže u ruke nebe-

skog Oca tako i svoje štovatelje upućuje da s novim povjerenjem svoj život i živote svojih dragih polažu u ruke nebeskog Oca i prožeti milošću Duha Svetoga kroče na svoje životne staze ohrabreni Božjim milosrđem i blagoslovom.

Neki od pohoda:

Oci Dominikanci u Dubrovniku imaju svoj ogranak vjernika laika koji slijede dominikansku duhovnost u »Laičkom bratstvu sv. Dominika«. U svom pohodu braći na Korčuli 15. ožujka 2014. njih četrdesetorica, zajedno sa svojim duhovnicima dominikancima fra Nikolom Leopoldom Nosom i fra Nikolom Miočom te još 4 fratra novaka, hodočastili su bl. Mariji Propetoga, blaženici svoje dubrovačke biskupije.

Barem jednom mjesečno djelatnici Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju »Kalos« organiziraju svojim pacijentima posjet svetištu. Na to hodočašće svaki se put odazove velik broj pacijenata, vjernika koji i više puta godišnje dođu da blaženici povjere svoje tegobe i da je mole za zdravlje, obitelj i druge svoje nakane i potrebe. Tako je bilo i 22. ožujka 2014. kad je u svetište došlo 50 hodočasnika iz zadarskog, biogradskog i šibenskog kraja. Među njima su bili i hodočasnici iz Novalje na Pagu s Ljubicom Lovrić koja je došla zahvaliti blaženici na udije-ljenim milostima. Darovala je svetištu oltarnik koji je sama napravila kao znak zahvalnosti svojoj vjernoj zagovornici.

Hodočašće Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara iz Zadra

Draga s. Janjo,

želim Vam se od srca zahvaliti za Vašu ljubav, strpljivost i želju da nam za našega pohoda svetištu u Blatu što bolje predočite Vašu i našu dragu bl. Mariju Propetoga. Nama članicama *Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara iz Zadra*, kao i našim prijateljima koji su došli s nama, bila je velika milost biti na tlu po kojemu je hodala, Boga slavila i toliko dobra činila naša i vaša draga blaženica. Naš glavni poticaj da dodemo na otok Korčulu bila je upravo mogućnost da pohodimo svetište bl. Marije Propetoga u Blatu.

Uživali smo slušati Vas dok ste nam opisivali njezino najranije djetinjstvo u kojem se već

razaznavalo da je poseban i izabran Božji biser. Milošću Božjom s godinama je nastavila rasti u predanju Bogu i donositi sve veće i veće plodove čovjeka predana u Božje ruke. Svaka Vaša izgovorena riječ bila je bremenita Božjim čudima koje je izvodio u svojoj miljenici i ulazila je u naša srca poput blagoslova i ohrabrenja da je vjernički nasljedujemo. Osjećali smo ponos i radost zbog toga što je ona postala tako veliko i divno Božje oruđe. Ni nju nisu mimoišle brige ni problemi, ali je uvijek znala ostati Božja. Dapače, Bog joj je dao dar da prepozna poteškoće i njihove uzroke tamo gdje ih drugi nisu opažali i zato je znala, uz Božju pomoć, tražiti i rješe-

nje poteškoća ili ih barem ublažavati. O, kako bi tek danas to divno Božje stvorenje imalo puno posla, da s rukom u Očevoj ruci blaži tolike nedaće i potiče na novo zajedništvo s Bogom.

Iako nas je bilo 151 osoba svi smo se ugodno smjestili u svetištu i njegovu okruženju. Bili smo oduševljeni jednostavnošću svetišta koje je u svakom svom detalju tako dostojanstveno osmišljeno i uređeno da sve nekako odiše svetlošću i mirom. Dragi Bog nam je udijelio i lijepo vrijeme pa su užitek i radost bili još veći. Svi smo uistinu bili prepuni doživljaja i dojмова koje nije moguće pretočiti u riječi, ali će zasigurno ostati trajno u našim srcima.

Drage sestre Kćeri Milosrđa, s razlogom možete biti ponosne na svoju Majku utemeljiteljicu, a i svi mi smo doista ponosni na nju kao našu hrvatsku blaženicu iz naše gotovo suvremenosti. Molimo Gospodara žetve da po njezinu zagovoru i nas učini svetima i otvorenima Božjim poticajima da, poput nje, odgovorimo Bogu cijelim svojim vjerničkim bićem. Želimo vašoj zajednici i svim drugim redovničkim zajednicama puno svetih sljedbenica, a mladim djevojkama da im i ova hrvatska blaženica bude uzor u ljubavi prema Bogu i najpotrebnijima.

Iskreno vas sve u blaženičinu svetištu pozdravljamo i molimo za njezin zagovor.

s. Melhiora Biošić

s. M. Alojzija Banović,
iz sestrarske zajednice DKM
u Vancouveru, Kanada

Hrvatska oaza u srcu Rima

Hodočašće skupine kanadskih Hrvata u Lurd i Rim, u travnju 2014.

Skupina kanadskih vjernika Hrvata iz Vancouvera i Calgarija hodočastila je u marijansko svetište u Lurdu, a potom u Rim na kanonizaciju dvaju papa, Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.

Budući da sestre Kćeri Milosrđa već više od 40 godine djeluju u hrvatskoj misiji u župi Prečistoga Srca Marijina, hodočasnicima se pridružila i s. Alojzija, a rimski je pohod hodočasnicima bio prigoda da pohode i središnju družbinu kuću u kojoj je živjela i bl. Marija Propetoga. Zahvaljujući sestrama vjernici ove župe posebice su odani našoj blaženici, časte je i utječu joj se za zagovor u svojim potrebama, a redovito primaju i našega glasilo *Tebi Majko*. Vjernici zauzeto podupiru rad Zaklade »Bl. Marija Petković«, svjesni da time pomažu svom narodu u domovini. Stoga svake godine upriliče neki pothvat za prikupljanje sredstava, primjerice, izradu božićnih i uskrasnih ukrasa, piknike i slično. Već se uobičajilo da se prigodom sproveda obitelj pokojnika odlučuje da se umjesto cvijeća na grob prilog daruje za Zakladu.

Hodočasnici su se doista jako radovali ovoj prigodi da pohode Rim kao središnjicu kršćanstva, a posebice sve ono što je povezano s bl. Marijom Propetoga. U razgledavanju Rima hodočasnike su vodili Matija Matičić, župnik župe sv. Nikole u Rijeci i s. Silvana Fužinato iz Družbe Presvetoga Srca Isusova koja studira na papinskom sveučilištu Gregorijana. Vrhunac našega rimskog pohoda bila je veličanstvena misa jedinstvenoga proglašavanja svetima dvaju papa kojima su mnogi od nas bili suvremenici, a posebna je radost bila to što je uz predslavitelja papu Franju suslavio i njegov prethodnik na Petrovoj stolici umirovljeni papa Benedikt XVI.

Izuzetno su nas se dojmile poznate rimske bazilike Santa Maria Maggiore i sv. Ivan Lateranski, a potom i Svete skale. Tu smo vrstu razgledavanja rimskih bisera zamijenili onim drugim, vezanim uz bl. Mariju Propetoga kad su po nas pred lateransku baziliku došle M. Emila Barbarić, vrhovna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa i s. Maria Luisa Gallegar. Majka Emila nas je srdačno pozdravila, a mnogi su je od nas već poznavali jer je više puta dolazila u kanonske pohode svojim sestrama u Vancouver, pa je ovo mnogima bio ponovni prijateljski susret. Odatle smo se pješice zaputili prema središnjoj družbinu kući u nedalekoj Via di Porta Maggiore 38. Bila je to prigoda da nam sestre usput pokažu crkvu sv. Križa Jeruzalemskoga u kojoj je bio upriličen sprovedni

obred Majke Marije Propetoga kad je bila pokopana na mjesnom groblju Campo Verano.

U središnjoj družbinoj kući dočekale su nas razdragane sestre koje borave u Rimu, a uz nekoliko Hrvatica tu su i dvije sestre Argentinke, tri Paragvajke i jedna Peruanka. Najprije smo pohodile kućnu kapelicu Krista Kralja u kojoj su nakon prijenosa s mjesnog groblja Campo Verano 1969. godine počivali zemni ostaci Majke Marije Propetoga, sve do 1998. kad su po savjetu postulatora kauze o. Paola Lombardija preneseni u rodno joj Blato i 21. studenog položeni u posebno uređenoj kripti Kuće matice, a prigodom proglašenja blaženom 2003. preneseni su u današnje njezino svetište. Sve smo to čuli od naših sestara koje su nas srdačno pozdravile i zaželjele nam dobrodošlicu. Ukratko su nas upoznale s poviješću kuće i njezinom svrhom. Pomolili smo se u kapelici, a potom blagovali za svečano pripremljenim stolom u prijateljskom i obiteljskom ozračju koje se ne zaboravlja. Od svega pripremljenoga najljepša je bila ona spontana srdačnost i radost koja je odsijevala na licima sestara i njihovo izrazito zajedništvo. Iako većina sestara u kući ne govori hrvatski, razumjeli smo se jako dobro, jer se osjećao duh zajedničke Majke i gostoprimstvo franjevačke obitelji.

Pohodili smo i spomen sobu bl. Marije Propetoga na drugom katu kuće u kojoj je očuvan njezin prvotni izgled, zajedno s predmetima kojima se blaženica služila. Sve i danas odiše mirom, jednostavnošću i svetošću svoje nekadašnje stankarke. Najviše nas se dojmila krv koju su joj liječnici nekoliko puta zbog bolesti vadili, a sestre su je sačuvale. I danas je nezgrušana i čuva se u relikvijaru koji je izradio isusovac, o. Marko Rupnik, a svoju ideju za oblik i izgled relikvijara sam je protumačio:

»Relikvija bl. Marije Propetoga je njezina nezgrušana krv sačuvana u bočici. Krv sveca doziva u svijest sjedinjenje s Kristom, budući da svetac svojim životom otkriva da živi novim životom dobivenim na krštenju. Taj novi život više nije vezan uz krv tjelesnih roditelja, jer je taj život u krštenju umro, a uskrsnuo je novi život vezan uz Kristovu krv. Mi smo zapravo Kristovo tijelo, a tijelo živi po krvi. Crkva je to Kristovo tijelo, a ona živi i hrani se Kristovom krvlju. Sveci nam korjenito otkrivaju tu istinu, da bismo je po njima svi mogli vidjeti i tako se učvrstiti u svojoj kršćanskoj vjeri. Stoga se oblik moćnika zadao sam od sebe – kalež. Međutim, nije riječ o kaležu u pravom i stvarnom smislu, jer je takav pridržan samo Kristovoj krvi. Ovdje je kalež zapravo trag u dalmatinskoj stijeni i zemlji jer ta krv povezuje bl. Mariju Propetoga s njezinom rodnom grudom i njezinim hrvatskim narodom. A onaj dio kaleža koji svećenik uzima u ruke idealno je mjesto za tu dragocjenu relikviju.«

Tako smo, meditirajući ovaj tekst i osvjeđeni stvarnošću u kojoj smo se našli, pošli iz središnje kuće Družbe Kćeri Milosrđa, duhovno obogaćeni i tjelesno okrijepljeni. To se ne može i ne smije zaboraviti, a jedna je hodočasnica svoj doživljaj sažela u knjizi dojmova: »Hvala sestrama za hrvatsku oazu u srcu Rima.«

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica
samostana DKM u Blatu

Snagom vjere mijenjala je svoj život

U subotu, 8. ožujka 2014. u svetištu je bilo upriličeno klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom od popodneva do večernje mise koju je predslavio dubrovački biskup mons. Mate Uzinić u zajedništvu s mjesnim župnikom Nikolom Berišićem. Sestre i vjernici koji im se pridruže na poseban način u svetištu tada mole za sve one koji se preporučuju našoj blaženici u zagovor, hodočaste joj ili pošalju svoje nakane i molitve. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor mladih »Stope«, a sudjelovalo je više od dvije stotine vjernika.

Biskup je u svojoj propovijedi u svjetlu Isusova poziva cariniku Mateju govorio i o pozivu bl. Marije Propetoga. Isus je pozvao carinika Mateja i iskazao mu povjerenje dolaskom u njegovu kuću. Time mu je dao šansu da se promijeni i obrati. I blaženica je vjerovala Isusu i pošla za njim. Snagom vjere mijenjala je svoj život i pomagala drugima da se obrate i pođu za Isusom. U ljubavi kojom ju je Isus ispunjavao mogla je činiti velika djela ljubavi onima koji su i tada bili na rubu društva. Čini to i danas po sestrama Družbe Kćeri Milosrđa. To je poruka i poticaj svima nama da obnovimo vjeru u Boga i povjerenje u ljude da se uvijek iznova mogu promijeniti na bolje. To nam je poziv na obraćenje i na veća djela ljubavi i nesebičnosti prema potrebnima. Blaženica je, poput Mateja, hrabro i s puno ljubavi odgovorila na Isusov poziv da ga slijedi. Isus i danas poziva na nasljedovanje. On koji je Put, Istina i Život ohrabruje mlade da se odazovu na taj poziv, samo je pitanje: Prepoznaju li to mladi danas i imaju li uza se one koji bi im pomogli prepoznati Isusov poziv na nasljedovanje u svećeničkom i redovničkom posvećenju? Na kraju nas je biskup pozvao na molitvu za nova duhovna zvanja, svećenička i redovnička, da bi novi poslanici u Božjem vinogradu, poput bl.

Marije Propetoga, i nadalje bili svjedoci milosrdne ljubavi Očeve.

Dan prije biskup je u okviru svoga kanonskoga pohoda župi Svih svetih u Blatu posjetio dječji vrtić »Marija Petković« u samostanu Kćeri Milosrđa. U vrtiću sestre odgajaju 64 djece u dvije skupine: jaslička skupina u kojoj rade s. M. Monika Oltran i s. M. Kristina Glasnović te vrtićka skupina koju vode s. M. Iva Bagarić i s. M. Olivija Kocijan. Djeca su oca biskupa pozdravila pjesmom, a on ih je darovao prigodnim darovima. U vrtićkoj skupini djeca su biskupa iznenadila svojom otvorenošću kad su ga jednostavno pozvala da im se pridruži u igri koju su igrali kad je došao k njima. Bila je to igra šutnje u kojoj je trebalo u tišini, noseći Bibliju u rukama i stavljajući nogu pred nogu, proći poseban krug. Za tu je igru potrebna osobita sabranost i pažnja, a i dobar osjećaj za ravnotežu. Ne treba ni reći da su djeca u toj igri pobijedila biskupa i tomu se jako radovala, a on je to stoički podnio, nimalo im ne zamjerajući. Dječja je radost uvijek iskrena radost.

Otkucaji Kristova srca

Mi nismo obični stanovnici Zemlje
jer u nama ljubav
svakog dana cvate.

Kad zagrlj nas vjetar
sunce odmah rukama mahne
i plesom ptice na gozbu pozivaju.

Kad zagrlj nas kiša
more nam uspavanku zapjeva,
a zvijezde srebrnom
misli pokrivaju.

Mi nismo obični stanovnici Zemlje
jer u nama ljubav
svakog dana raste.

Oko nas je veliko Nebo,
a svjetlost jasna, čudesna
kuca nam na vrata.

U lukama čekaju brodovi
za plovidbu pripravnj
i jedra istkana
u kolijevci stvaranja.

Mi nismo obični stanovnici Zemlje
jer mi smo otkucaji
srca Kristova.

Branka Mlinar

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kvetek
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunška protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: HR26 2390001-1100341407

devizni račun: HR26 2390 0011 1003 4140 7,

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnjih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veći. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Štovanje bl. Marije Propetoga

Hvala župnim upraviteljima i župama na otvorenosti
za štovanje naše blaženice, a posebno onima koje smo
nedavno posjetili:

fra Miro Šego, župa Krista Kralja, Čitluk, BiH

fra Ivica Karatović, župa sv. Stjepana, Zaton

i župa Pohođenja Marijina, Orašac

vlč. Tomislav Kralj, župa sv. Nikole biskupa, Poljanica
Bistrinska

vlč. Marko Vuković, župa bl. Ivana Merza, Špansko,
Zagreb

**Radujemo se svakom novom pozivu u župe i zajedni-
ce u kojima možemo posvjedočiti o našoj blaženici.**

Kćeri mile,
svemogući Bog stvorio je svijet iz ljubavi prema nama.
Ljubav stvara ljubav i traži ljubav.
Budimo zahvalne Bogu, našem Ocu i Stvoritelju.
Uzvratimo mu ljubav za ljubav.
Savršenost se sastoji u savršenstvu ljubavi.
Što je veća ljubav, to je veća savršenost.

bl. Marija Propetoga, 2. rujna 1941.